

Дело C-543/19

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

16 юли 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Finanzgericht Hamburg (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

1 юли 2019 г.

Жалбоподател:

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Ответник:

Hauptzollamt Hamburg

Предмет на главното производство

Освобождаване от антидъмпингово мито — Последници от неправилно посочване на решението, което води до освобождаването, в първоначалната фактура — Допустимост на последващо представяне на коригирана фактура

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Съюза, член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

1. При разглежданите в главното производство условия допустимо ли е освобождаването от въведеното с член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82 антидъмпингово мито съгласно член 2, параграф 1 от посочения регламент, ако във фактурата по член 2, параграф 1, буква б) от този регламент се посочва не предвиденото в точка 9 от

приложението към цитирания регламент Решение за изпълнение (ЕС) 2015/87, а Решение 2008/899/ЕО?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос: може ли фактура, която отговаря на изискванията на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82, да бъде представена в рамките на процедура за възстановяване на антидъмпингови мита, с цел да се получи освобождаване от въведеното с член 1 от този регламент антидъмпингово мито съгласно член 2, параграф 1 от посочения регламент?

Посочени разпоредби от правото на Съюза

Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (наричан по-нататък „Митническият кодекс“), последно изменен с Регламент (ЕС) № 952/2013 от 9 октомври 2013 година, по-специално член 78

Регламент (ЕО) № 2320/97 на Съвета от 17 ноември 1997 година относно налагане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на някои безшевни тръби от желязо или от нелегирана стомана с произход от Унгария, Полша, Русия, Чешката република, Румъния и Словашката република, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1189/93 и прекратяване на процедурата по отношение на такъв внос с произход от Република Хърватия, по-специално член 2, параграф 2

Регламент (ЕО) № 1193/2008 на Съвета от 1 декември 2008 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временните мита върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република

Решение 2008/899/ЕО на Комисията от 2 декември 2008 година за приемане на предложените гаранции във връзка с антидъмпинговата процедура относно вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република, изменено с Решение 2012/501/ЕС на Комисията от 7 септември 2012 година

Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82 на Комисията от 21 януари 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република, след провеждане на преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета и частични междинни преразглеждания съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009, по-специално членове 1 и 2, както и точка 9 от приложението

Решение за изпълнение (ЕС) 2015/87 на Комисията от 21 януари 2015 година за приемане на предложените гаранции във връзка с антидъмпинговата процедура относно вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република

Кратко представяне на фактическата обстановка и на производството

- 1 Целта на жалбоподателя е да бъде освободен от антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина от Китайската народна република (наричана по-нататък „КНР“).
- 2 Върху вноса на лимонена киселина с произход от КНР първоначално се налага антидъмпингово мито съгласно Регламент № 1193/2008. За да бъде освободено от него, дружеството Weifang Ensign Industry Co. Ltd. (наричано по-нататък „Weifang“) представя на Комисията предложение за гаранция, което е прието от последната с Решение 2008/899 (наричано по-нататък „първоначалното предложение за гаранция“).
- 3 През ноември 2013 г. Комисията започва преразглеждане на антидъмпинговото мито. В този контекст Weifang представя ново предложение за гаранция.
- 4 Жалбоподателят и Weifang се споразумяват с три договора от 9, 13, съответно от 15/ 16 януари 2015 г. за доставката на общо 360 тона лимонена киселина на цена от 884,70 EUR на тон. Минималната цена за внос за първото тримесечие на 2015 г., която е определена от Комисията въз основа на предложените от Weifang гаранции, възлиза на 878,60 EUR на тон. Лимонената киселина е изпратена на 30 януари 2015 г. с кораб от КНР.
- 5 С дванадесет митнически декларации от 10, съответно от 11 март 2015 г. жалбоподателят декларира 360 тона лимонена киселина по тарифна позиция 2918 1400 00 0 с допълнителен код по ТАРИК А882, предназначени за свободно обращение. По искане на ответника жалбоподателят представя свързаните с това количество фактури на Weifang от 29 януари 2015 г. (наричани по-нататък „първоначалните фактури“). В тях се посочва по-конкретно „Решение 2008/899/ЕО“.
- 6 Тъй като в първоначалните фактури е налице позоваване на Решение 2008/899, а не на влязлото в сила на 23 януари 2015 г. Решение за изпълнение 2015/87, ответникът отказва заявеното освобождаване от антидъмпингово мито и с дванадесет акта за установяване на митническо задължение от 10, съответно от 11 март 2015 г. определя антидъмпингово мито за горепосочения внос въз основа на общата антидъмпингова митническа ставка от 42,7 %.
- 7 Жалбоподателят подава искане за възстановяване на антидъмпинговото мито и в този контекст представя коригирани фактури. Те се различават от

първоначалните фактури само по това, че текстът „Decision 2008/899/EC“ е заменен от „Implementing Decision (EU) 2015/87“.

- 8 Ответникът отхвърля искането за възстановяване, тъй като условията за освобождаването от антидъмпингово мито не били изпълнени поради неправилно посочване на Решение 2008/899 в първоначалните фактури. В това отношение определяща била датата на приемане на митническата декларация. Това се потвърждавало и от решение на Съда от 17 септември 2014 г., *Baltic Agro* (C-3/13, EU:C:2014:2227).
- 9 Жалбоподателят обжалва това решение на ответника пред запитващата юрисдикция. Той иска да бъде напълно освободен от антидъмпингови мита и твърди по-конкретно, че при всички случаи е допустимо представянето на коригирана фактура.

Кратко изложение на мотивите за преюдициалното запитване

По първия преюдициален въпрос

- 10 Възниква въпросът дали представените в рамките на преразглеждането на митническата декларация фактури отговарят на изискванията на член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение 2015/82. Съгласно тази разпоредба за освобождаването е необходимо да бъде представена фактура. Това е търговска фактура, която съдържа поне информацията и декларацията, посочени в приложението към този регламент. Съгласно текста на първоначално представените фактури условията на точка 9 от приложението към Регламента очевидно не са изпълнени. По-конкретно в него се посочва не Решение за изпълнение 2015/87, а Решение 2008/899. При специфичните условия на главното производство е възможно обаче това погрешно обозначаване да не изключва освобождаването от антидъмпингово мито.
- 11 Схващането, че посочването на неприложимото към датата на вноса решение изключва правото на освобождаване от мито, се подкрепя от правилото на тълкуване, според което разпоредите относно изключенията подлежат на стриктно тълкуване (решения от 17 септември 2014 г., *Baltic Agro*, C-3/13, EU:C:2014:2227, т. 24, и от 22 май 2019, *Krohn & Schröder*, C-226/18, EU:C:2019:440, т. 46).
- 12 Според запитващата юрисдикция обаче това правило на тълкуване трябва да се разбира в светлината на принципа на пропорционалност. В това отношение генералният адвокат Kokott посочва в заключението си от 6 септември 2018 г. по дело *Vetsch* (C-531/17, EU:C:2018:677, т. 50), че възникването на задължението за плащане на ДДС при внос представлява намеса в свободата на стопанската инициатива по член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). За

възникването на антидъмпингово мито не би следвало да важи нещо друго. Следователно, съгласно член 52, параграф 1, второ изречение от Хартата ограничението на свободата на стопанска инициатива състоящо се в отказа за освобождаване от антидъмпингово мито, може да бъде налагано, само ако е необходимо и ако действително отговаря на признати от Съюза цели от общ интерес.

- 13 Също така, независимо дали отказът за освобождаване от антидъмпингово мито представлява намеса в основно право на жалбоподателя, запитващата юрисдикция счита, че фактическият състав на освобождаване по член 2 от Регламент за изпълнение 2015/82 трябва да се тълкува в светлината на принципа на пропорционалност. В практиката на Съда е изяснено, че оттеглянето на приемането на предложение за гаранция трябва да се преценява в съответствие с принципа на пропорционалност (решение от 22 ноември 2012 г., *Usha Martin*, C-552/10 P, EU:C:2012:736, т. 32). Същото следва да се отнася и до тълкуването на разпоредба на правото в областта на антидъмпинговите мита, която урежда освобождаване. В съответствие с посоченото, в контекста на предимство при прилагането на антидъмпингови мита, Съдът подчертава, че при тълкуването на разпоредба на правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (решение от 12 октомври 2017 г., *Tigers*, C-156/16, EU:C:2017:754, т. 21 с позоваване на решение от 16 ноември 2016 г., *Hemming и др.*, C-316/15, EU:C:2016:879, т. 27; решение от 14 юли 2016 г., *Verband Sozialer Wettbewerb*, C-19/15, EU:C:2016:563, т. 23).
- 14 Съображение 168 от Регламент за изпълнение 2015/82, на което се позовава ответникът, не изключва това схващане. Всъщност от посоченото съображение следва, че самото закупуване на стоки от производител, чието предложение за гаранция е прието от Комисията, не води непременно до освобождаване от антидъмпингово мито. По този начин обаче се уточнява единствено, че освобождаването зависи от обстоятелството дали са изпълнени предвидените в член 2 от Регламент за изпълнение 2015/82 условия. Тъй като съображението предполага изпълнението на тези условия, то не може да допринесе за тяхното тълкуване.
- 15 На първо място, от прилагането на принципа на пропорционалност следва, че не всяко, дори незначително отклонение от текста в точка 9 от приложението към Регламент за изпълнение 2015/82, води до отпадане на освобождаването. По този въпрос са единодушни и страните в главното производство. По мнение на настоящия съдебен състав отклонения от предвидения в точка 9 текст относно освобождаването са допустими, ако не засягат целта на представянето на фактурата.
- 16 Целта на представянето на фактурата е да се позволи ефективното наблюдаване на спазването на предложените гаранции (решение от 17 септември 2014 г., *Baltic Agro*, C-3/13, EU:C:2014:2227, т. 29; както и съображение 184 от Регламент за изпълнение 2015/82). Последно Съдът е

подчертал особеното значение именно на позоваването на приложимото решение за изпълнение (решение от 22 май 2019 г., Krohn & Schröder, C-226/18, т. 55). По този начин освобождаването би следвало да се предоставя по правило само ако фактурата съдържа позоваване на приложимото към датата на вноса решение за приемането на предложена гаранция.

- 17 Запитващата юрисдикция счита обаче, че поради особените обстоятелства на настоящия случай позоваването на решението, което вече не е приложимо, не е засегнало и също така не е можело да засегне контрола дали са спазени условията на предложената гаранция. Това е така, тъй като в конкретния случай не е засегната способността на германските митнически органи да проверят спазването на условията за освобождаване.
- 18 Освен това са спазени условията на валидното към датата на вноса на стоките предложение за гаранция. Комисията е уведомила запитващата юрисдикция по-конкретно, че съдържанието на двете предложения за гаранции е почти идентично. Освен това в настоящия случай по информация от Комисията запитващата юрисдикция е установила, че цената на вноса на разглежданата лимонена киселина надвишава прилаганата за Weifang минимална цена на вноса за първото тримесечие на 2015 г.
- 19 Освен това, в настоящия случай Комисията не вижда причина след влизане в сила на новото предложение за гаранция да променя определената при действието на първоначалното предложение за гаранция минимална цена на вноса за първото тримесечие на 2015 г. При тези обстоятелства за запитващата юрисдикция изглежда непропорционално да откаже освобождаването единствено въз основа на позоваването на Решение 2008/899, което все още е било приложимо при сключването на договора, въпреки че е доказано, че минималната вносна цена при сключване на договора, фактуриране и внос е била превишена.
- 20 Настоящият случай се различава от случая, който е предмет на решение от 17 септември 2014 г., Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227). Това решение се отнася до въпроса дали при действието на разпоредба, която е сходна с член 2, параграф 1, буква а) от Регламент за изпълнение 2015/82 (т. 25 от решението), дружеството Baltic Agro AS може да се счита за „първи независим клиент в Съюза”, въпреки че същото не е придобило стоката пряко от предприятието, което е направило предложението за гаранция, а чрез дружество посредник. Съдът дава отрицателен отговор на този въпрос. Не трябва да има включени посредници, защото в противен случай не е ясно кой може да ползва освобождаването (т. 30 от решението). Правилата относно пряката продажба целят по-конкретно да се „контролира по прозрачен начин минималната цена за внос, за която са поели гаранция производителите износители” (заклучението на генералния адвокат Cruz Villalón от 3 април 2014 г. по дело Baltic Agro, C-3/13, EU:C:2014:2227, т. 32). Това не е възможно да се приложи по същия начин за износ, при който са включени посредници, тъй като всяка препродажба на стоката, която се

осъществява преди вноса в Съюза, би могла да включва допълнителни разходи, отразяващи се върху цените (пак там). В настоящия случай обаче контролът на спазването на предложението за гаранция не е засегнат.

По втория преюдициален въпрос

- 21 Ако Съдът стигне до извода, че позоваването на Решение 2008/899 в първоначалните фактури изключва освобождаването от антидъмпингово мито, възниква въпросът дали представените по-късно коригирани фактури, които безспорно отговарят на условията на член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение 2015/82, все пак трябва да бъдат взети предвид.
- 22 Отговорът на този въпрос зависи от тълкуването на член 2, параграф 2, буква а) от Регламент за изпълнение 2015/82. На пръв поглед текстът на тази разпоредба изглежда ясен. Тя предвижда по-конкретно, че митническото задължение възниква от момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, когато се установи, че не е изпълнено едно от условията за освобождаване по член 2, параграф 1. По този начин подаването на документи след приемането на митническата декларация изглежда изключено. В този смисъл може да се тълкува и съображение 11 от Решение за изпълнение 2015/87. Съгласно първото изречение на това съображение при подаване на искането за допускане за свободно обращение трябва да бъде представена фактура, съдържаща поне данните, изброени в приложението към Регламент за изпълнение 2015/82.
- 23 При по-внимателно разглеждане обаче е видно, че член 2, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/82 не посочва изрично до кога най-късно могат да бъдат представени документи. Изрично се определя само моментът на възникване на митническото задължение. То възниква от момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение. Такъв е случаят, когато „се установи, че [...] не са изпълнени едно или повече от условията в [член 2, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/82]”. Не е посочено нищо по въпроса кога трябва да бъде установено това обстоятелство. Съображение 11 от Регламент за изпълнение 2015/82 също не посочва изрично определен момент за представянето на документите. Напротив, това съображение може да се тълкува и в смисъл, че освобождаването от антидъмпингово мито трябва да бъде претендирано при подаване на искането за допускане в свободно обращение; относно (последния възможен) момент на представянето на фактурата не е посочено нищо.
- 24 Допълнителни съмнения по отношение на схващането, че член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/82 определя приемането на митническата декларация като последен възможен момент за представянето на документи, се пораждат когато текстът на този член бъде съпоставен с текста на други разпоредби относно антидъмпинговото мито. В решение от 12 октомври 2017 г., *Tigers* (C-156/16, EU:C:2017:754) Съдът изтъква, че за разлика от

другите антидъмпингови регламенти разглежданият в това решение регламент не съдържа разпоредба, уточняваща момента, в който валидна търговска фактура трябва да бъде представена пред митницата (т. 25 с позоваване на т. 60 от заключение на генералния адвокат Mengozzi). Например в член 2, параграф 2 от Регламент № 2320/97 е посочен моментът на представяне на сертификата на производителя. Това очевидно се отклонява от текста на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/82.

- 25 За запитващата юрисдикция е ясно, че при тълкуването на разпоредбите от правото на Съюза следва да се вземе предвид и целта на правната уредба. Фактурата трябва да бъде представена, за да може да се провери дали „пратката съответства на търговските документи (съображение 11, второ изречение от Решение за изпълнение 2015/87). Следователно фактурата трябва да бъде представена на митническите органи по принцип едновременно със стоката.
- 26 От принципа на пропорционалност, който също се прилага, може обаче да се направи изводът, че отделни данни във фактурата все още могат да бъдат допълнени или коригирани, доколкото по този начин все още може да бъде постигната целта, която се преследва с тези данни. Такъв може да е случаят при доказване на спазването на предложение за гаранция, тъй като съгласно член 2, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/82 това доказване се извършва единствено чрез предоставянето на информация от производителя износител.
- 27 Такова тълкуване на момента, в който следва да бъде изпълнено задължението за представяне на документи, може да бъде подкрепено от сравнение с член 78 от Митническият кодекс. Съгласно практиката на Съда общата цел на посочения член е „да съобрази митническата процедура с действителното положение“ (решение от 12 октомври 2017 г., *Tigers*, C-156/16, EU:C:2017:754, т. 31). За запитващата юрисдикция не е ясно защо същото правило да не може да се прилага за процедура по възстановяване. При всички случаи текстът на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/82 не изключва — както бе посочено — последващото представяне на документи.
- 28 Накрая, последващата корекция на фактурата не е увеличила риска от заобикаляне на изискванията в настоящото производство. Позоваването на Решение 2008/899, което е станало неприложимо, е изолирана грешка, която не засяга проверката на останалите условия за освобождаването от антидъмпингово мито. Тъй като предвидената в точка 9 от приложението към Регламент за изпълнение 2015/82 декларация при всички случаи представлява предоставяне на информация от производителя износител, моментът на подаването ѝ не оказва влияние върху истинността на нейното съдържание. В крайна сметка решаващо значение за освобождаването от антидъмпингово мито според запитващата юрисдикция трябва да има

материалноправният критерий дали ценовата гаранция действително е спазена. В случая това безспорно е така.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ